

Ungdomskören framför J.S. Bachs *Jesu, meine Freude*-motetter under Lyndon LaRouches webcast den 16 november.

tad återindustrialisering av Berlin. Med en beslutsam, revolutionär ungdomsrörelse lyckades vi skapa en masseffekt som på sina ställen bröt igenom massmediernas totala kontroll på vad som får sägas. Vi sågs på alla möjliga platser runt om i staden. Vi sjöng och delade ut flygblad i tunnelbanorna. Vi diskuterade med medborgarna vid varje gathörn. Vi knackade dörr och hade stora köer ute i mörka förortsområden, där den försummade delen av befolkningen bor. Vi tog över de väl inövade skendebatterna mellan de "etablerade" kandidaterna och introducerade inte bara den verkliga situationen för stadsborna, utan även den lösning som nu måste tillämpas.

Framför allt hade vi en stor in-

verkan genom att vi sammanlagt fick ut mer än en halv miljon pamfletter, som grundligt gick igenom de idéer som krävs för att ta oss ur krisen. I likhet med vad vi gjort i USA med pamflettserien *Children of Satan*,⁷ orsakade vi ett ramaskri genom massutdelningen av broschyren *Schreibtischtäter* (Skrivbordsmördare), som avslöjar vilka som förstört den allmänna välfärden.⁸

Att det var ungdomarna som drev kampanjen betonades av att vår borgmästarkandidat och LYM-medlem Daniel Buchmann, 24, snart blev ett begrepp för berlinarna. Hans leende ansikte hängde nämligen, jämte orden "*Jugend will eine Zukunft*" (Ungdomar vill ha en framtid), på tusentals lyktstolpar. Han för-

de övertygande ut budskapet i radio- och tv-intervjuer och talade på de återkommande möten vi arrangerade, ibland för överhundra personer.

Vi kom inte in i parlamentet, men vi vann ändå! Den som blir valda utan att ha en aning om hur de ska agera i kristider, har nämligen ändå förlorat på förhand. Det vi gjorde under kampanjen var att effektivt lägga fram det enda möjliga alternativet för en lösning. Nu ligger förslaget på bordet – och i medborgarnas sinnen.

Efter denna storm över Berlin står det utan tvivel klart för varje förståndig människa att jordens framtid, ungdomarna, har kommit för att ta över ansvaret för hur civilisationen kommer att utvecklas. Vi har verkligheten och

sanningen på vår sida. När dessa kommer fram, vilket förr eller senare, i enlighet med Ibykos-principen,⁹ sker, har vi, enligt LaRouches visa riktlinjer, redan gjort förarbetet till en vändpunkt i historien. Martin Luther King har nämligen rätt när han säger: "*The arc of the moral universe is long, but it bends towards justice*" (Den moraliska världens cirkelbåge är lång, men den välver sig mot rättvisa).¹⁰

En armé av universalgenier

Ungdomsrörelsens förmåga att kunna vara en kraft som skriver historia är varken mystisk eller slumpmässig. Där bakom ligger idogt, målmedvetet arbete, men också en förståelse för vilken kvalitet på detta arbete som krävs för att kunna rubba oligarkins grepp om mänskligheten.

Ingen människa föds som ett oskrivet blad. Vi föds alla in i ett kulturellt komplex, som är ett slags arv från allt som hänt från forntiden fram till nu. Endast den som har en personlig relation till andra individer genom historien har en måttstock att mäta sin egen samtid med och kan därmed undgå att falla offer för de oräkneliga fallgropar som den tillfälliga allmänna opinionen bildar för den obildade.

Men hur lär man känna någon som inte längre lever? Genom att återuppleva de fundamentala upptäckter som dessa genier gjorde, utan vilkas existens vi fortfarande vore i en mörk tid!

Ta Kepler, till exempel. Han var först i världshistorien med att upptäcka vad vi kallar *gravitation*, dvs. den princip som verkar överallt i universum, som därmed är lika stor som universum självt och som därför självfallet är osynlig för våra begränsade sinnen. Men den nästan blinde Kepler upptäckte den! Idag reduceras Keplers upptäckt till tre formella lagar. Dåtidsens "superdator", den autistiske Newton, tillskrivs upptäckten av gravitation för att detaljerat ha beskrivit mekaniken för hur skuggorna, de synliga *effekterna* av principen, rör sig. Några likheter med nobelpristagare i ekonomi, kanske? Keplers upptäckt av universell gravitation, endast möjlig för människor, bemästras idag av inte fler än en handfull personer. Inte undra på att världen befinner sig i ekonomisk kris!

Lyndon LaRouches utmaning till LYM är att flerfaldiga antalet människor som vet vad en universell fysikalisk princip är. Mänsklighetens existens hänger på detta. Vi arbetar därför på att bemästra Keplers stora verk *Den nya astronomin*¹¹ från 1609. I USA, där arbetet är längre forskridet, har en grupp ungdomar, under LaRouches överinseende, börjat väcka Keplers genombrott till nytt liv med hjälp av animerad grafik.¹² I Keplers hemland Tyskland har vi nu läst igenom den 650 sidor långa boken, som är unik tack vare att författaren går igenom alla sina tankar och hypoteser. Till skillnad från

fortsättning nästa sida

USA: LYM vinner val & förlöjligar fascister

Demokraterna red på en riksomfattande våg av brinnande motstånd mot Bush-Cheneys Irakpolitik, ekonomiska politik och katastrofala "krig mot terrorismen", till en historisk jordskredsseger i kongressvalen den 7 november. I representanthuset har demokraterna nu ett betryggande övertag på 29 mandat och i senaten ett överläge med 51 röster mot 49. Den viktigaste orsaken till detta utfall var att valdeltagandet i åldersgruppen 18-29 ökade med *två miljoner* – ett väljarblock som kommer att bli den viktigaste faktorn i den amerikanska politiken.

I total kontrast till demokraternas objektfixerade ansats organiserade LaRouche en målinriktad nationell kampanj. Han grupperade sin ungdomsrörelse till collegeområden över hela landet för att bekämpa den tankepolisapparat som växt sig allt starkare på de amerikanska universiteterna, och kunde på så vis leverera ungdomsrösterna som en avgörande segermarginal till demokraterna.

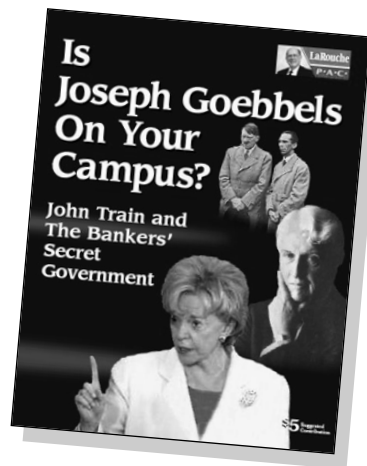
Som en del av denna rikstäckande kampanj släpptes i början av oktober pamfletten *Is Joseph Goebbels On Your Campus?* (se bild) för massutdelning. Den avslöjar den tankepolis som opererar på universiteterna mot studenter, professorer och LaRouches ungdomsrörelse (LYM) för att förhindra att ungdomar engagerar sig politiskt, och som särskilt tar sikte på oppositionen mot den nuvarande administrationen. På den lägsta nivån fungerar David Horowitz' *FrontPage Magazine*, Yaron Brooks Ayn Rand Institute (ARI), American Council of Trustees and Alumni (ACTA) och tjogvis med andra slemmiga, studentrelaterade organisationer självständigt från varandra. Men undersöker

man dem närmare visar det sig att denna till synes disparata grupp koordineras uppifrån av vicepresident Dick Cheneys fru, Lynne Cheney, och andra ideologiska anhängare av administrationens politik, så som bankiren John Train.

Fram till valet delade LYM ut över en halv miljon exemplar av "Goebbels"-pamfletten på ett hundratal universitet runtom i landet, och fortsatte att rekrytera nya ungdomar, fast beslutna att kämpa för en framtid. Som ett resultat av detta arbete och en serie interventioner på evenemang med hög profil arrangerade av detta universitetsgestapo, har Lynne Cheneys sköra operation börjat krackelera och avslöja sig som den fascistiska konspiration den är.

Den 20-21 oktober höll Ayn Rand-institutet en konferens på Tufts-universitetet i Boston. Talare var bl.a. Ayn Rand-institutets chef Yaron Brook, Flemming Rose, mannen bakom de islamfientliga karikatyrerna i *Jyllandsposten*, och Daniel Pipes, grundare av Campus Watch, vilka alla anser att USA bör gå mycket hårdare fram mot s.k. "islamisk totalitarism" och särskilt mot nationen Iran. Yaron Brook är t.ex. berömd för citatet att det bästa sättet att besegra "islamiska totalitära stater" är att döda "hundratusentals av deras anhängare". LYM gjorde narr av den folkmordiska panelen genom att helt enkelt säga sanningen. Under hela helgen konfronterades talarna gång på gång med sina förbindelser till David Horowitz, George Shultz och Lynne Cheney, ertappades med lögn och motsade varandra beträffande vems ärenden de egentligen går.

LYM omintetgjorde panelens försök att rekrytera studenterna i publiken till en fascistisk ideologisk ståndpunkt också ge-

Lynne Cheney, vicepresidentens fru, har skapat en tankepolis på de amerikanska universiteterna.

nom att sjunga flera egenhändigt diktade sångtexter före och under de olika talen. Man framförde t.ex. Georg Philipp Telemanns kanon *Ceciderunt in profundum* med texten: "Shultz, Brook, Cheney want World War Three; hundredthousand muslims die; that's like Nazi genocide". När seminariet var slut var all den trovärdighet som debattörerna trodde att de hade som bortblåst; den tälde inte den humoristiska konfrontation med verkligheten som LYM stod för.

När Ayn Rand-institutets redaktör Andrew Bernstein framträdde på ett universitet i Los Angeles flög en LYM-medlem, utklädd till Ayn Rand, plötsligt upp och utropade "Det är jag! Jag är Ayn Rand! Jag behöver sex!" och började kasta ut kondomer till studenterna. Snart stod även Ayn Rands älskare Alan Greenspan upp i pu-

bliken och en LYM-kör började sjunga. På ett annat universitet nästa dag, när Bernstein tillfälligt lämnat salen för att kalla på säkerhetsvakter, gick en LYM-medlem fram till podiet, presenterade talaren som en galen folkmördare och smällde ner ett blodigt "skälplund kött" på Bernsteins pärm.

I Connecticut gjorde LYM en serie sånginterventioner mot Joe Lieberman, senator och grundare av ACTA tillsammans med Lynne Cheney och understödjare av Campus Watch-apparaten. När Lieberman (tidigare demokrat; nu kandiderade han som "oberoende") stod och gormade mot sin demokratiska motståndare Ned Lamont i en tv-sänd debatt, brast LYM-kören ut i *Viva la musica* med texten "Lieberman, don't protect Cheney; Cheney is a fat-ass Nazi; don't protect Nazis".

En annan dag, just som Lieberman steg in i en bar i Hartford för ett fototillfälle, började en LYM-medlem, utklädd till *National Reviews* grundare William F. Buckley, med peruk och brittisk accent, att dela ut "Buckley Bucks", gröna dollarsedlar med en text på baksidan som förklarade att den skenhelige Lieberman år 1988 hade tagit emot pengar från fascisterna Buckley för att vinna sin senatsplats. Sedlarna regnade över Joe Lieberman, fotografer och övriga i baren, medan LYM sjöng en nyskriven kanon. Efter dessa händelser handlade pressens skrivelser mer om sången och humorn än om Joe.

Detta är bara några exempel på den massiva, avgörande effekt som LYM genererade under valkampanjen. *Läs mer i artikeln "New Politics" av Lyndon LaRouche på www.larouchepac.com.*

Niko D. Paulson, Sergej Strid, LYM